

[Indenrigsministeren.]

ske har behandlet det i Partiværelset —, der kan have nogen Anelse om det reale Indhold eller Omfang af dette Ændringsforslag. Jeg kan tilfældigvis have det, fordi en Embedsmand i Indenrigsministeriet har været det ærede Medlem behjælpelig med den tekniske Udformning af Ændringsforslagene. Derfor har jeg kunnet være orienteret, men det har altid været en Regel, at til tredje Behandling stiller man kun Ændringsforslag, der er af formel Karakter, eller meget let overskuelige, eller som Partiernes Repræsentanter har haft Lejlighed til at stifte Bekendtskab med. Rent bortset fra Ændringsforslagets Indhold maa Folketinget da nødvendigvis forkaste dette Ændringsforslag.

Jeg skal med Hensyn til Indholdet blot nævne for det høje Ting, at det rejser en Række Problemer, der slet ikke er nævnt af det ærede Medlem. Jeg skal nævne et enkelt. Dersom dette Lovforslag vedtages og man naar til at anvende personlig Skat til Amtet, vil Amtene ikke med Sikkerhed kunne lægge deres Budget paa Forhaand med Henblik paa, hvad den personlige Skat indbringer, fordi den indgaar som en integrerende Del af Erhvervsskattesystemet. Endvidere gør jeg opmærksom paa, at det ærede Medlem slet ikke nævnte, at alle de Personer, der rammes af den personlige Skat, der maatte blive gennemført i Amtskommunen, og som samtidig er Ejendomsbesiddere, faar et Nedslag i Ejendomsskatten ved, at man gaar over fra at udskrive en Del paa Ejendomsskatten til at udskrive paa den personlige Skat. Endelig tror jeg, at naar det ærede Medlem giver sig Tid til at tænke over, hvad dette Forslag administrativt vil betyde, vil han give mig Ret i, at det f. Eks. over for alle de Tilflytninger og Fraflytninger, der finder Sted i Skatteaarets Løb, vil være fuldkommen uhandelig og rejse en Række Fordeleingspørgsmaal, hvis Ordning det i hvert Tilfælde ikke for mig paa Forhaand er muligt at tage Standpunkt til.

De Spørgsmaal, det ærede Medlem har rejst her, og som jeg ikke paa nogen Maade benægter der kan være Rimelighed i at rejse i en Debat, hører naturligt henne under de Overvejelser, som vil ske med Hensyn til Amtsskatteloven, som jeg omtalte det ved anden Behandling.

Angaaende det sidste Ændringsforslag, det ærede Medlem har nævnt, da har jeg faaet dette Ændringsforslag en Time, før dette Møde begyndte. Det forekommer mig ogsaa, at det i hvert Tilfælde ikke er mere Hensyn end ligetil at vise det Ting, der

skal behandle det, og den Minister, der skal tage Standpunkt dertil. Jeg maa derfor nøjes med over for dette Ændringsforslag at sige, at hvis man vil rejse dette Spørgsmaal, maa man for det første erindre, at de paagældende Personer, man nu vil give denne Særregel for, er Personer, som i Øjeblikket er inde under den gældende Erhvervsbeskatning, og dernæst rejses uvilkaarligt det Spørgsmaal: Hvorfor skal den samme Regel saa ikke gælde alle andre kommunalt ansatte Lærere, til hvis Lønninger der ogsaa ydes Tilskud fra Statskassen?

Derfor vil jeg i Henhold til de dels formelle, dels saglige Bemærkninger om disse Ændringsforslag, jeg her har fremsat, henstille til det ærede Medlem at tage Ændringsforslagene tilbage og lade deres Fremsættelse her af det ærede Medlems Parti være Baggrund for Drøftelser og Overvejelser paa Forslagets senere Vej gennem Rigsdagen. Jeg vil have Flertallet af dette Tings Opfattelse og Mening paa min Side, naar jeg siger, at man kan ikke vise den Hensynsløshed nu at sætte disse Ændringsforslag til Afstemning. Men jeg anbefaler at stemme imod dem, hvis de opretholdes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Angaaende det til anden Behandling stillede Ændringsforslag vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg dog har talt med indenrigsministerielle Embedsmænd, som meget vel forstod, hvordan dette Forslag skulde forstaaes, og jeg kan ikke rigtig forstaa, at Vejen skulde være saa lang for Ministeren, at han ikke kunde gaa hen til mig og spørge: Hvad er Meningen?

Med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag maa jeg sige, at den Argumentation, som Ministeren anvender, kan jeg i mange Henseender ikke tiltræde. Nu begynder Ministeren at tale om Ejendoms-skatternes Betydning for Skatterne, idet han siger, at de jo vil gaa ned, hvis vi faar personlig amtskommunal Skat. Men omvendt, naar de som i Øjeblikket er høje, vil han ingen Hensyn tage til dem. Det afgørende i Sagen er imidlertid, at Ministeren i og for sig ikke — i hvert Tilfælde ikke endnu — har afvist nogen af Ændringsforslagene, men har henstillet, at man tager dem tilbage, saaledes at der vel sagtens paa andet Sted kunde blive Lejlighed til at komme ind paa de Spørgsmaal, der er rejst gennem